

DEBRECZEN

Előfizetési ár szétküldéssel:
HELYBEN:
Egy óra 1 korona
Negyedévre 3
Egyes szám ára 6 fill.
VIDÉKEN:
Egy óra 1 K 50 f.
Negyedévre 4 K 50 f.
Egyes szám ára 8 fill.

Negyvennyolcadik évfolyam.
40-ik szám.
Csütörtök, 1916 május 11.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECZEN,
Garabos-utca 7. szám. Telefon: 412.
Lapkiadó Horovitz Zsigmond.

Nincs német-amerikai konfliktus Készül a döntés a Maasnál.

Felépült a nisi új pályaudvar.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

Mint a Belgrader Nachrichten jelentti, ezen a héten megnyitják a forgalom részére a német csapatok parancsnoksága által épített pályaudvart, amely „Ferdinánd cár pályaudvar” nevet fogja viselni. A megnyitás fényes katonai ünnepség keretében fog lefolyni, amelyre meghívták Ferdinánd bolgár királyt is.

Vége a nagyszerb álmoknak!

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

Kölnből érkezett jelentés szerint a Russzkija Vjedomoszti egyik legutóbbi számában Pecsics-Gostuski, az ismert nevű szerb író érdekes cikkben foglalkozik Szerbia összeomlásával és a szerencsétlen ország jövőjével.

Ez a cikk megrázó képét nyújtja azoknak a **borzalmas veszteségeknek**, amelyeket Szerbia a háboruban szenvedett. Három milliányi lakosságából 1912-ben 400,000 embert küldött hadba. Minden hetedik szerb fegyvert fogott. Később azonban újabb behívások történtek és ez az arányszám alaposan megkisebbedett.

Ma egész Szerbia a győzelmes magyar-osztrák-bolgár-német szövetség kezében van, férfilakossága pedig ugyszólván egyáltalában nincs. **A férfiak nagyrésze elesett**, egy másik rész fogóságba jutott, az a töredék pedig, amely Albániába menekült, ott pusztult el.

Az előrenyomuló szövetségesek előfutó szerb kormány 38,000 fiatal legényt, akiket éppen be akart hívni, még gyorsan Albániába szállított; ezekből alig tizezer ember érkezett Korfuba, a többiek Albánia hámozdón mentek tönkre és a valonai megerősített tábor előtt, melybe nem bocsátották be őket, mert félték a kolerától.

A szerbég tehát kihálóban van, s ezzel vége a nagyszerb álmoknak is. Mert ugyan hogyan valósulhatna meg Nagyszerbia szerb férfiak nélkül?

A franciák súlyos veszteségei mellett meghiusult támadások.

A német nagy főhadiszállás jelentti: A 304 magaslaton elért sikereink kapcsán a Termita-dombtól délre (Haucourt-tól délre) **több ellenséges árkot elfoglaltunk.** Az ellenségnek az a kísérlete, hogy a 304. magaslaton elvesztett területet nagy haderők harcbevételével visszafoglalja, **súlyos veszteségei mellett meghiusult.**

Épöly kevés sikere volt azoknak a támadásoknak, amelyeket a franciák a Maas keleti partján Thiaumont major vidékén intéztek ellenünk. Itt a francia foglyok száma 3 tisztre és 375 főnyi legénységre emelkedett, 16 sebesült, nem számítva, s 9 géppuskát zsákmányoltunk.

Az arcvonal többi részéről több sikeres járőrvállalkozásunktól eltekintve, nincs különös jelenteni való. (Min.-eln. s.-oszt.)

Nincs német-amerikai konfliktus.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

Rotterdamból érkezett jelentés szerint a Timesnek táviratozták Newyorkból: A tőzsdén kétségtelennek tartják, hogy el van intézve a német válság. Azt is határozottan állítják, hogy Wilson Angliához semmiféle jegyzéket se fog intézni, tehát erről a részről minden konfliktus lehetősége ki van zárva. A washingtoni külügyi hivatal sajtóirodájára közölte, hogy Lansing államtitkár a kongresszus előtt a helyzetről, ma beszámol és egyúttal ismerteti Amerika álláspontját a német jegyzék tárgyi kijelentéseivel kapcsolatban.

Tengeri harc Ostendenél.

Berlinből hivatalosan jelenti a Wolfügynökség:

Két torpedónaszádunknak felderítő utjunkban Ostendetől északra öt angol torpedózúzóval rövid ütközete volt, a melynek folyamán egy torpedózúzó tü-

zérsegi találat folytán súlyosan megsérült. Torpedónaszádjaink és p s é g b e n visszatértek a kikötőbe. (M.-e. s.-o.)

Készül a döntés a Maasnál.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

A Neue Zürcher Zeitung katonai kritikusa írja: Mindinkább megerősödik az a benyomásunk, hogy **a világháboruban a döntés csak francia földön következhetik be**, ahol ezidőszertint Európa két legjobb hadserege viaskodik egymással. Franciaországban **remülettal** gondolnak rá, hogy **a Maasnál bekövetkezhetik a katasztrófa.** Ez a gond fekszi most meg ott mindenkinek a lelkét és ezt a gondot sehogy sem tudják elűzni.

A román-görög-szerb szerződés.

Fővárosi tudósítónk táviratozza:

A szófiai félhivatalos „Kambana” jelentése szerint, Balugcsics athéni szerb követ kormányja megbízásából megbeszélést folytatott az athéni román követel az iránt, hogy milyen álláspontot foglal el Románia a régi román-szerb-görög szövetségi szerződés érvényességének kérdésével szemben. A román követ természetesen azon az állásponton volt, hogy Szerbiának nincs joga ahhoz, hogy volt szövetségeseitől az alapfeltételeiben is teljesíthetlenné vált szerződés érvényességének elismerését igényelje.

A legjobb a fogápoláshoz

A tisztességes kereskedő,

amikor üzletet nyit, plajbászra veszi a berendezés költségeit, a boltbért, az adót, a forgalmi tőke kamatait, az összes többi üzemi költségeket, saját kockázatának és munkáságának méltányos díját, valamint bizonyos összegű tiszta jövedelmet, mely vagyongyarapítás céljára szolgál — és mindezeknek az alapján megállapítja, hogy a beszerzési árhoz képest ennyi meg ennyi százalék haszonnal fogja árusítani a portékáját.

A beszerzési ár azután változhatik, de változik is; azonban a százalék magassága soha. Ettől el nem tér, akár béke van, akár háboru és akár sok a készlete, akár kevés. Mert egyenesen a becslés kérdése, hogy annál a százaléknál nagyobb hasznot semmi körülmények között ne vegyen.

Igy tesz a tisztességes kereskedő.

Sőt Németországban ma még tovább is megy. Egy magyar utasnak, aki csodálkozott az aránylag olcsó árak fölött, azt mondta a napokban egy berlini boltos:

— Igaz, hogy ennek a cikknek az ára megkétszereződött, mi azonban nem kétszerezük meg az eladási árat. Kevesebbet keresünk, mint béke idején, — ennyi az egész; de ennyivel tartozunk a mai időkben a hazának, a súlyos terheket viselő fogyasztó közönségnek. Nekünk is meg kell hoznunk a magunk áldozatát.

Egy másik berlini boltos figyelmeztette a cipőt vásárló magyar embert:

— Van ebből az áruból régi készlet is. Azt, persze, a régi áron adjuk.

— De hiszen — szót a magyar vevő — a közönség nem tudja, hogy melyik való a régi készletből.

— Mindegy, — mondotta a német. — Mi tudjuk. Ez már a lelkiismeret dolga.

Igy beszél és így cselekszik a tisztességes német kereskedő.

Hát a magyar kereskedő? Van-e nálunk párja annak a két berlininek? Van-e, akinek nem az volna ma az üzleti elve, hogy a legteljesebb mértékben, könyörtelenül ki kell zsákmányolni az összes kínálkozó konjunktúrákat? Van-e, aki leszállítja a maga haszon-százalékát és hazafias kötelességének tartja, hogy a mai háborus viszonyok között kevesebbet keressen, mint béke idején? Van-e, aki lelkiismeret dolgának vallja, hogy régi készletet a régi áron árusítson?

Amint azok a berliniek tesznek, — ugyebár nem is megy valami különösebben méltánylandó eredményre, nem is érdem, nem is súlyosabb fajtájú áldozat; mert hiszen elemi föltétele, parancsoló alapelve a tisztességes kereskedelemnek.

Vajjon hány magyar kereskedő tekinti a mai viszonyok között is — sőt éppen a mai helyzetben — szigorúan kötelezőnek magára nézve ezt az alapelvet? Vajjon mekkora számot mutatna az a statisztika, melyet erről valaki összeállítana? Maradjon ez egyelőre nyitva kérdésnek. Hiszen megjön e tekintetben is a számonkérés ideje, — majd a háboru után.

Halálos dinamit-robbanás.

A vigyázatlan munkás életét vesztette, többen megsebesültek.

Az esztergomegyei Dorog községben vasárnap éjszaka borzalmas dinamitrobbanás történt, amelynek egy halottja, két súlyos és két könnyebb sebesültje van.

Huy Péter 47 éves dorogi illetőségű aknász 3 doboz dinamitot hozott magával felmelegítés céljából. Előbb a gépházba ment, hogy a felmelegítést ott végezze el, Csókás János 20 éves gépész azonban tudára adta, hogy a kályhában már kialudt a tűz. Huy erre átvitte a dobozokat a melegedő szobába azzal, hogy ott tüzet rak és felmelegíti a robbanó anyagot, amelyre később a bányában lesz szüksége.

A gépész figyelmeztette Huyt, hogy tanácsot ad a felmelegítést meleg vízben végezni, de ez az idősebb aknász nem hallgatott a fiatal gépész tanácsára. A melegedő szobában három munkás tartózkodott a kályha körül, amikor a belépő Huy a magával hozott veszedelmes tartalmu csomagokat föl a kályha tetejére helyezte.

Néhány perccel utóbb két darab 50 töltényt tartalmazó dinamit doboz óriási dörrejjel felrobbant, levegőbe röpítette a melegedő szoba és a gépház tetőzetét, s ledöntötte az oldalfalakat, az épületen levő 3 méter magasságu kéményt darabokban széjjeldöntötte és a gépház berendezését is összerongálta.

A robbanás ereje az épületben levő vas-kályhát és deszkadarabokat 30 méter távolságra dobálta szét. A detonáció a szoba ajtajában álló Bartl Mátyas bányászt kidobta az épületből, miközben bal arcát és térdét könnyebben megsértette. A melegedő szobában maradt két munkást veszedelmes sérülésekkel húzták el a romok alól és szállították őket a kórházba.

A gépházban tartózkodó Csókás Jánost a robbanás a földre sujtotta, s a deszka és falförmelések maguk alá temették őt. Egy leig eszméletlenül feküdt, később azonban magához tért és a horzsolásokon kívül egyéb baja nem történt.

A szerencsétlenséget okozó Huy életét vesztette, mert a robbanás keresztcsontjának tájékát cafatokra tépte, bőre elszenesedett, s így halálát a rettenetes vérvesztés okozta.

Színház.

Műsor:

Szerdán: „Mandarin“, kínai játék. Gombaszögi Frida első vendégjátéka.

Csütörtökön: „A kisasszony férje“, vígjáték. Gombaszögi Frida második vendégjátéka.

Pénteken: „Lyon Lea“, dráma. Gombaszögi Frida utolsó vendégjátéka.

Nyolc órakor kezdik a színházi előadásokat. A városi tanács elrendelte, hogy a színházi előadásokat május 12-ikétől az új időszámítás szerint este 8 órakor kezdjék.

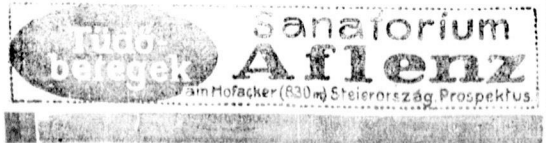

HIREK.

— **Kertész Mihály meghalt.** Debreczen városnak egy érdemes polgára hunyta le örökálmra szemeit. Idősb Kertész Mihály földbirtokos, törvényhatósági bizottsági tag, ref. presbiter, folyó hó 9-én, 84 éves korában elhunyt. Idősb Kertész Mihály halálát nemcsak a kiterjedt rokonság gyászolja, hanem a függetlenségi párt is, melynek tiszteletlen, elvű tagja volt egész életén keresztül, aki nemes, hazafias, fenkölt elveiért szívesen hozott anyagi áldozatokat is. Benne a nagyszámú Kertész-családnak áldozatkész, tiszteletreméltó nesztora mult ki, aki példaképpen állhatna mindenkor az utódok előtt! Temetése május hó 11-én délután 4 órakor lesz a Mester-utca 31. sz. családi háztól.

— **A fémrekvirálás.** A kormány legújabb rendelete értelmében minden fémanyag és fémtárgy megőrzendő mindaddig, amíg beszolgáltatásuk el fog rendeltetni. A rendelet nemcsak ingó fémtárgyakra vonatkozik, hanem ólomnál műhelyi kellékekre (ólombetétek, súlyok, alátétek), vitorlás hajók ólomgerinceire és ballasztjaira, épületekbe és ipari üzemekbe beépített vagy felszerelt csövekre, ólombetétekre, akkumulátorokra, továbbá órnál készülékek alkatrészeire (csapok, szerelvények, söntéslapok) is. Ezen anyagokat és tárgyakat eladni csakis a Fémközpont, vagy a katonai igazgatás följogosított közveinek szabad, földolgozni pedig a kereskedelemügyi miniszter külön engedélye nélkül csakis saját üzemben a havi készlet 10 százalékát, valamint az üzem főtartására elkerülhetetlen és a katonai szállítások teljesítésére szükséges mennyiséget. Kereskedők a raktáron tartott anyagokból havonta eladhatják készletük legföljebb 10 százalékát, az eladásra raktáron tartott nyomdabetétkészlet 20 százalékát. — A rendelet végrehajtása szigorúan fog ellenőriztetni, megszegése pedig 6 hónapig terjedő elzárással és 2000 koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntetendő.

— **Tizedesből főhadnagy.** Vén Zoltán, magyarkiskapusi állami tanító, mint tizedes jutott a harcterre, ott a vitéségi kis ezüst éremtől kezdve fel egészen a vaskoronarendig jutalmazták a vitéségét. A tizedes tanítóból lett hadnagy háboru után sem tér vissza fatusi iskolája kis katedrájára. Ezredese és több tisztára kérésére Vén Zoltán aktiváltatta magát, amelyről értesült József főherceg is. Bizonyára József főherceg intézkedésére, az ezredparancsnokság arról értesítette a kolozsvári kórházban betegen fekvő tanító-hadnagyot, hogy soron kívül előléptették: a főhadnagyi rang utban van és főleggyulása után jelentkezék József főherceg parancsnokságánál, ahol személyes szolgálatra van bocsátva.

— **Menekülés olasz hadifogságból.** Érdekes tábori lapot kaptunk. Grün Ede, a 3-ik honvéd gyalogezred egyik hős vitéze, aki jelenleg a 20. honvéd hadosztály bombavető osztágába van beosztva, értesített bennünket, hogy csodálatos módon megmenekült az olasz hadifogságból, s ezen hőstetteért az I. osztályú ezüst vitézségi érmet nyerte el.

— **Gyermek a malomban.** A kebeleszentmártoni malomban halálos szerencsétlenség történt. Toplak István malomtulajdonos 13 éves Kálmán fia az őrlésnél segédkezett. Munkaközben kabátját a transzmissziós szij elkapta s a gyermek a kerekek közé került, amelyek egyik lábát és kezét letépték és a testét is borzalmasan összeroncolták. A gyermek szörnyen halt.

— **A félkezű életmentő.** Bajáról jelentik: Izgalmas jelenet játszódott le a Dunán. Gubenyák Sándor félkaru ember a fiával a Duna felső oldalán volt fát szedni. Amikor az inenső partra jöttek vissza, a fiu beleesett a Dunába és a víz sodra magával ragadta. A félkaru apa nem vesztette el lélekjelenlétét, gyorsan a vízbe vetette magát, egy két csapással elérte a fiát, kihuzta a partra és élesztési kísérletekkel magához térítette.

— **Borzalmas halál.** Kecskemétről írják: Kellermann Bernát villanyszerelési vállalatánál volt gyakornokként alkalmazva két hét óta Rozsi Gyula 14 éves fiu. Hétfőn a fiu écsavargott és pajtasainak beakaráván mutálni szerelői tudományát, felmászott egy kettős villamososzlopon elhelyezett transzformátorhoz, melyet a nála levő vascípesszel piszkálni kezdett. A 2000 voltos áram agyonujtotta a fiut, aki holtan bukott le a földre. Az orvos kezén és szíve táján erős égési sebeket állapított meg.

— **Állat az anyában.** Berlinben letartóztatták a 23 éves Scharpe Annát, egy Oroszországban elesett német gázgyári munkás özvegyét, mert halálra éhezettette harmadfél éves kis leányát. Az asszony, miután férje meghalt a háboruban, könnyelmű életre adta magát, sokszor egész nap és egész éjjel nem volt otthon, s nem törődött kis gyermekével. Legutóbb több napon át nem látták a házában, mire a szomszédok értesítették a rendőrséget, amely kinyitotta lakását és a csaknem teljesen üres lakásban ott találta egy pokróc-csomón a kis leányt holtan. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy éhen halt.

— **Könyvet a harcra!** Az Országos Hadsegélyző Bizottság és a Magyar Szent Korona Országainak Vöröskereszt-Egylete könyveket, füzeteket, képes újságokat kér a harctéren lévő katonák részére. A küldemények a Vöröskereszt Szereteadomány-osztályhoz (Budapest V., Lipót-körut 1.) címzendők. A m. kir. posta bérmentesen szállítja a csomagot, ha ráírjuk: „Szereteadomány a harctéren levő katonák számára.”

— **6 elemi vagy 2 középiskolai osztályt végzett, egészséges fiu elsőrendű iparospályára tanulónak felvételtk.** Jelenkezhetnek délelőtti 9 órától délután 5 óráig lapunk kiadóhivatalában, Darabos-utca 7.

— **Halálozások.** A mai nap folyamán a következő haláleseteket jelentették be a debreczeni állami anyakönyvi hivatalban: Madarász Gyula ref. 52 éves, Szabó Juliánna g. kat. 72 éves, Kertész Mihály ref. 84 éves, Debreczeni Márton ref. 53 éves, Progi Jánosné Erdősi Teréz r. kat. 47 éves.

— **Használjunk hadisegély bélyeget levelezéseinkhez!**

— **Irtás baktériumokkal.** A m. kir. államvasutaknak a „Ratin” patkány- és egérirtószerezettel már régebb idő óta kísérleteznek, — kielégítő eredmény után azonban az összes hálózatokra elrendelték a „Ratin”-nal való irtást. A „Ratin” vezérképviselőseg (Budapest, Rottenbiller-utca 30.), mely cég a „Ratin”ról prospektust bárkinek díjtalanul küld, a napokban a következő leiratot kapta: „Ertesítjük t. Cimet, hogy üzletvezetőseink jelentése szerint a „Ratin” szerrel való irtás átlagosan sikeres eredménnyel járt. M. kir. államvasutak igazgatósága.”

**Egy, esetleg két utcai
butorozott szoba
kiadó
Darabos-utca 7. sz.**

Ingtalanok forgalma.

Sárkány Sámuel és neje veszik a debreczeni 7892. szíjtkvben foglalt 100 négyszögöl vénkerti szőlőt Gyulai Károlyné Szentpéteri Rózától 9000 koronáért.

Uj Balint és neje Vig Sára veszik a macsi 64. szíjtkvben foglalt 22 hold 800 négyszögöl tanyaföldet Harsányi Sándorné Baku Juliánától 32,600 koronáért.

Olajos András és neje Bodnár Juliánna veszik a debreczeni 5344. szíjtkvben foglalt 2 hold 100 négyszögöl ondódi földet Harsányi Sándorné Baku Juliánától 2600 koronáért.

Fekete Sándor és neje Kányási Zsuzsánna veszik a debreczeni 1720. szíjtkvben foglalt 8 hold 800 négyszögöl ondódi földet Szalma Jánostól 7000 koronáért.

Bagosi Lajos és neje Fejes Mária veszik a debreczeni 1264. szíjtkvben foglalt Homok-utca 136. számú házat dr Varga Imrétől 5000 koronáért.

Bagdi Papp Mária veszi a debreczeni 1759. szíjtkvben foglalt 832 és fél négyszögöl sestakeri szőlőt Safár Mária Balogh Istvánától 6000 koronáért.

Pinczés Péter és neje Kerekes Borbála veszik a debreczeni 9304. szíjtkvben foglalt 4 hold 1550 négyszögöl ondódi földet Boruzs Gábor és nejétől 7000 koronáért.

Kunkli Imre és neje Pinczés Katalin veszik a debreczeni 777. szíjtkvben foglalt 5 hold 50 négyszögöl ondódi földet Pinczés Péter és neje Kerekes Borbálától 5600 koronáért.

Szénási Gyermán János veszi a debreczeni 10996. szíjtkvben foglalt 310 négyszögöl ujosztású földet a Debreczeni Első Takarékpénztártól 1860 koronáért.

Pánczel Balog József veszi a debreczeni 2414. szíjtkvben foglalt Szentanna-utca 58-ik számú házat Kis Károly és neje Kató Esztertől 40,000 koronáért.

Deutsch Dezső veszi a debreczeni 8750. szíjtkvben foglalt 5600 négyszögöl ujosztású földből a Teni Erzsébetet illető fele részét 4000 koronáért.

Csarnok.

Véres emlékek

— Regény két részben. —

Irtá: Lesueur Dániel.

168

— Bizonyára nem . . . de végre is . . .
— Még a saját érdekem is ezt kívánja. Egy orvos, aki esküjéhez nem marad hű, tönkretenné saját pályáját.

Hiábavaló okoskodás. Társaim rám sem hallgattak, s csak zavaros szavakat váltottak, mintegy helyeslésül eljárásuknak. S ismét mintha valami titkos jelt váltottak volna. Ugyane pillanatban valami sűrű szövetet vetettek arcomra, oly szorosán, hogy majd megfulladtam.

Irtózat! Ezek az emberek meg akarnak fojtani! . . . De nem. Egyikük így szólt a másikhoz:

— Szorosán tartom. Felszabadíthatod a száját.

Ez a tegezés megdöbentett. Különösen, mikor szabad lélegzethez jutva, megfigyelő képességem is életre kelt, a hanggal együtt, mely fülemben hatolt.

Az apáca beszélt. Legalább is ez volt a benyomásom, bár a hang mintha hirtelen fékeiből szabadult volna, férfias nyerseséggel csengett. A kéz, amely az ő oldaláról karomat lefogta, nem nőre valló erőt fejtett ki. S e pillanattól kezdve abban a meggyőződésben életem, hogy ez az apácafőkötős lény mellettem férfi. A sejtlemen kívül nem volt egyéb bizonyítékom. Végre is nem egy robusztus, férfias parasztnő létezik, akik joggal avagy jogtalanul magukra önthették az apácaruhát egy gonosz küldetés energiával telt teljesítésére.

A szemközti ülő egyén nem kevesebb erővel szorította le másik karomat. S egyidejűleg erős bogba kötötte és szorosán tartotta a kendőt, amellyel szememmet lekötötték; s hogy több erőt fejthessen ki, egészen fölém hajolt és térdeit is térdemre szorította.

Ez az érintés szinte őrzöngő dühbe hozott. A személyemre hatoló fizikai erőszakosság forrásba hozta véretem! . . .

De mit mondhattam? mit tehettem? . . . Ők voltak az erősebbek.

S e türehetetlen pillanatok emésztő nyugtalanságában csak egy reményem volt . . . hogy ne hazudtak volna! E rettenetes kaland vége csakugyan az lesz-e, amit mondtak? Adna az Eg!

Vakon, tehetetlenül, elnyomva, egy rémületes örvénybe szédültem. S nem a haláltól rettegettem legjobban!

Mennyi idő telt el? a carnellei erdőből minő távolságban állt meg az autó? minő irányban robogott? Nem seíthettem, s bizony nyál sohasem fogom tudni. Mire szolgálna csak megkísérelni is ennek a kikutatását? A kocsi akár a kiindulási helyére is visszatérhetett volna. S meddig robogtunk, csak é zéseim után íréihettem. De amit én türehetetlen hosszú óráknak véltem, talán csak röpké pillanatok voltak!

Midőn az autó megállt, a kétoidalt lefogó karok ereje nem lazult meg. Sőt, olyan érzésem támadt, mintha még masok is siettek volna a elő a segítségükre, s engem leemelték és továbbhurcoltak volna. Mert igaz, lábam földet ért, de a lépéseket nem saját akaratomból tettem.

Mikor végre szememről leoldották a kendőt, amely alatt semmit, még a világosságot sem különböztettem meg a sötétől, pillanatig elvakultan álltam helyemen.

A félelem helye hirtelen helyet adva a legmélyebb felháborodásnak, első mozdulatom mégsem az volt, hogy e méltatlan eljárás föltötti haragomnak kifejezést adjak.

Folytatjuk.

A szerkesztésért felelős: **A LAPKIADÓ.**

Horovitz-nyomda Debreczen, Darabos-u. 7.

